

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 668/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti [REDACTED], proti postupu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní č. 635/2022-142-I a č. 22659/2022/20-II a proti postupu Správneho súdu v Bratislave (pôvodne Krajského súdu v Bratislave) v konaní sp. zn. BA-5S/289/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 22. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky podľa (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“ alebo „žalovaný“) v konaní č. 635/2022-142-I a č. 22659/2022/20-II a postupom Správneho súdu v Bratislave (pôvodne Krajského súdu v Bratislave) v konaní sp. zn. BA-5S/289/2022. Navrhuje, aby ústavný súd vyslovil správne súdu príkaz konať a žiada priznanie primeraného finančného zadostučinenia 6 000 eur spoločne a nerozdielne od ministerstva, krajského súdu a správneho súdu. Zároveň žiada náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.
2. Sťažovateľ nie je v zmysle § 34 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) právne zastúpený vzhľadom na skutočnosť, že je advokátom.
3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a ústavným súdom vyžiadaného spisového materiálu od správneho súdu vyplýva, že sťažovateľ požiadal 11. novembra 2022 ministerstvo podľa § 14 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“) o prístupnenie rozhodnutia ministerstva č. 07985/2022/152SKP zo 6. októbra 2022. Ministerstvo

žiadosť sťažovateľa rozhodnutím č. 635/2022-142-I z 21. novembra 2022 v celom rozsahu zamietlo z dôvodu obmedzenia sprístupňovaných informácií podľa § 11 ods. 1 písm. h) zákona č. 211/2000 Z. z. Požadovaná informácia sa týkala výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru ministerstva ako orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov, konkrétne dohľadu ministerstva nad činnosťou správcov podľa § 27 a nasl. zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Sťažovateľ napadol prvostupňové rozhodnutie rozkladom, o ktorom rozhodol minister spravodlivosti rozhodnutím č. 22659/2022-II z 8. decembra 2022 tak, že rozklad sťažovateľa zamietol.

4. Sťažovateľ podal 23. decembra 2022 na krajskom súde žalobu o preskúmanie rozhodnutia ministra spravodlivosti z 28. júna 2021. Krajský súd vyzval 13. marca 2023 sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, následne 4. apríla 2023 vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe a predloženie administratívneho spisu. Žalovaný doručil svoje vyjadrenie krajskému súdu 4. mája 2023, v ktorom uviedol, že požadované rozhodnutie odmietol sprístupniť vzhľadom na skutočnosť, že požadované rozhodnutie sa týkala výkonu kontroly a v čase podania žiadosti nenadobudlo právoplatnosť, pretože bol proti nemu podaný rozklad, o ktorom v tom čase nebolo rozhodnuté. V čase vybavovania žiadosti sťažovateľa nepredstavovalo informáciu o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru, ktorých sprístupnenie je vyňaté z obmedzenia prístupu k informáciám podľa citovaného § 11 písm. h) zákona č. 211/2000 Z. z.

5. Požadované rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 7. januára 2023, a teda už neexistovala prekážka na jeho sprístupnenie sťažovateľovi a žalovaný bol pripravený, resp. už aj povinný, predmetné rozhodnutie sprístupniť. Žalovaný preto podal správneho súdu návrh na uspokojenie sťažovateľa v zmysle § 101 a nasl. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), a to sprístupnením požadovaného rozhodnutia ministerstva, ktoré ako prílohu k vyjadreniu aj priložil. Zároveň uviedol, že požadované rozhodnutie už bolo zaslané aj samotnému sťažovateľovi.

6. Na výzvu správneho súdu zo 16. novembra 2023, aby sa sťažovateľ vyjadril k vyjadreniu a tvrdeniam žalovaného, sťažovateľ nijakým spôsobom nereagoval.

7. Správny súd uznesením z 15. apríla 2025 neudelil súhlas s uspokojením sťažovateľa v zmysle návrhu žalovaného, pretože neboli splnené procesné podmienky na udelenie súhlasu. Keďže k uspokojeniu sťažovateľa došlo ešte predtým, ako žalovaný podal samotný návrh na uspokojenie žalobcu, nemalo už zmysel udeľovať súhlas a ustanovovať žalovanému lehotu na uspokojenie, ako to predpokladá § 101 SSP.

8. Dňa 5. júna 2025 správny súd vyzval sťažovateľa, aby sa vyjadril, či trvá na podanej žalobe, vzhľadom na to, že z vyjadrenia žalovaného, ako aj z priloženého administratívneho spisu vyplýva, že informácia, ktorú požadoval od žalovaného ako povinnej osoby, mu bola sprístupnená mailom 4. mája 2023. Sťažovateľ na výzvu súdu nijako nereagoval.

9. Uznesením z 28. júla 2025 správny súd konanie zastavil podľa § 99 písm. g) SSP, pretože odpadol dôvod na pokračovanie v konaní. Žalovaný následným postupom sprístupnil sťažovateľovi požadovanú informáciu, čím fakticky zmenil účinky svojho predchádzajúceho rozhodnutia preskúmaného v napadnutom konaní a sťažovateľovej žiadosti o poskytnutie informácií vyhovel v celom rozsahu. Správny súd dodal, že účelom konania pred správnym súdom nie je riešenie teoretických právnych otázok, ale poskytnutie ochrany právam žalobcu. Keďže do sťažovateľovho

práva na informácie malo byť zasiahnuté práve nesprístupnením požadovaného rozhodnutia, pričom tento zásah pominul, nebol dôvod na pokračovanie v konaní. Ústavný súd vlastnou činnosťou zistil, že uznesenie správneho súdu z 28. júla 2025 nadobudlo právoplatnosť 4. septembra 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľa

10. Sťažovateľ uvádza, že od podania žiadosti o informácie (11. november 2022) do dňa podania ústavnej sťažnosti (22. september 2025) uplynuli 2 roky a 10 mesiacov a od začatia súdneho konania (23. december 2022) uplynuli 2 roky a 9 mesiacov, napriek tomu nebolo o práve sťažovateľa na informácie meritórne rozhodnuté. Správny súd rozhodol až 28. júla 2025, nerozhodol však meritórne, ale konanie zastavil z dôvodu, že mu bola požadovaná informácia už sprístupnená, teda dôvod konania odpadol. Uvádza, že proti rozhodnutiu správneho súdu podal kasačnú sťažnosť.

11. Žalovaný svoje zamietavé rozhodnutie založil na téze, že v režime zákona č. 211/2000 Z. z. sa sprístupňuje iba také rozhodnutie, ktoré je už právoplatné. Takýto právny názor nemá ani najmenšiu oporu v zákone a je aj vecne nezmyselný. Sťažovateľ má právo takéto rozhodnutie napadnúť žalobou a požadovať, aby súd o žalobe riadne rozhodol a posúdil zákonnosť rozhodnutia. V opačnom prípade žalovaný v obdobnom prípade rozhodne rovnako, t. j. opäť bude niekoľko mesiacov odopierať sprístupniť rozhodnutie napriek tomu, že zákonná lehota na sprístupnenie informácie je stanovená v dňoch. Správne súdne konanie je založené na preskúvaní rozhodnutia a pokiaľ účinky rozhodnutia naďalej trvajú a dokonca aj žalovaný trvá na právnom názore vyjadrenom v rozhodnutí, tak sťažovateľ má legitímny záujem a aj zákonné právo, aby súd o jeho žalobe meritórne rozhodol.

12. Vzhľadom na predmet konania, ktorým je preskúvanie rozhodnutia vo veci sprístupnenia informácie, je doba konania skoro 3 roky neprimerane dlhá. Napriek tomu, že v správnom súdnom konaní nebolo a nie je potrebné vykonávať dokazovanie, ale ide iba o nenáročné právne posúdenie, bolo napadnuté konanie postihnuté opakovanými obdobiami nečinnosti v trvaní mesiacov a raz aj 1,5 roka. Tým došlo k zásahu do práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

13. Ústavný súd už stabilne rozhoduje (napr. II. ÚS 12/01, I. ÚS 562/2015, II. ÚS 529/2025), že ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade správnym súdom) ešte trvá. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu bola doručená už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosti zásadne nevyhoví.

14. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy v nadväznosti na vyslovenie porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy je teda, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo

a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto, ak je zrejmé, že v čase, keď bola ústavná sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k prietahom v konaní nedochádza, je daný dôvod na nevyhovenie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť (I. ÚS 410/2017), resp. jej nevyhovenie.

15. V čase podania ústavnej sťažnosti (22. september 2025) bolo napadnuté konanie pred správnym súdom právoplatne skončené, keďže uznesenie o zastavení konania z 28. júla 2025 nadobudlo právoplatnosť 4. septembra 2025. Nič na tom nemení ani fakt, že sťažovateľ napadol toto uznesenie kasačnou sťažnosťou, teda mimoriadnym opravným prostriedkom smerujúcim proti právoplatnému rozhodnutiu správneho súdu. Z uvedeného vyplýva, že v čase, keď sťažovateľ doručil ústavnému súdu sťažnosť, v ktorej namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bolo už správne súdne konanie na správnom súde právoplatne skončené, ergo v tomto čase už k žiadnym prietahom pred správnym súdom nemohlo dochádzať. Uvedené je dôvodom na to, aby ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

16. Odhliadnuc od uvedeného, ústavný súd dodáva, že ani v prípade hodnotenia napadnutého konania z hľadiska základných kritérií (právna a faktická zložitosť vec s prihliadnutím na význam sporu pre sťažovateľa, správanie účastníka súdneho konania a postup súdu) by nedospel pri predbežnom prerokovaní k inému záveru než k odmietnutiu ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej.

17. Predmetom napadnutého konania bolo rozhodovanie vo veci všeobecnej správnej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol rozklad sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o sprístupnenie informácie. Svojou povahou ide o vec patriacu do štandardnej súčasti rozhodovacej agendy správnych súdov, pričom nespadá do okruhu konaní, pri ktorých sa vyžaduje osobitná rýchlosť konania, ako to je napríklad vo veciach sociálneho zabezpečenia (m. m. III. ÚS 470/2024). Vec sťažovateľa sa nejaví právne či skutkovo zložitá.

18. Z prehľadu vo veci vykonaných procesných úkonov nevyplýva, že by sťažovateľ svojím správaním významne prispel k predĺženiu napadnutého konania. Na druhej strane sťažovateľ vo vzťahu k výzve správneho súdu na vyjadrenie k replike žalovaného alebo na vyjadrenie, či trvá na žalobe aj po získaní predmetnej informácie, zostal pasívny.

19. K samotnému postupu správneho súdu ústavný súd konštatuje, že ten po podaní žaloby vykonával prvotné procesné úkony plynulo. Obdobie od 4. mája 2023, keď bolo správnomu súdu doručené vyjadrenie žalovaného do 15. apríla 2025, kedy správny súd vydal uznesenie o nesúhlase s návrhom žalovaného na uspokojenie žalobcu, je poznačené nečinnosťou správneho súdu (s výnimkou zaslania vyjadrenia žalovaného sťažovateľovi 16. novembra 2023). Napadnuté konanie vo veci sťažovateľa pred správnym súdom trvalo od podania správnej žaloby (23. december 2022) do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu (4. september 2025) dva roky a osem mesiacov. Ústavný súd konštatuje, že celková dĺžka správneho súdneho konania je síce hraničná, ale stále v medziach ústavnej akceptovateľnosti (m. m. III. ÚS 50/2015, III. ÚS 558/2025). Aj keď vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci mohol a mal správny súd rozhodnúť v objektívne kratších lehotách, ústavný súd prihliadol na význam sporu pre sťažovateľa, na skutočnosť, že napadnuté konanie bolo ku dňu podania ústavnej sťažnosti právoplatne skončené, a najmä na to,

že požadovaná informácia bola sťažovateľovi poskytnutá žalovaným už 4. mája 2023, teda tvrdený zásah do sťažovateľovho práva na informácie už nemohol trvať.

20. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy aj postupom ministerstva v namietanom administratívnom konaní v súvislosti s podanou žiadosťou o informácie. Odhliadnuc od skutočnosti, že v tejto časti sťažovateľ neuviedol žiadnu ústavnoprávnu argumentáciu, je potrebné zdôrazniť, že ministerstvo rozhodlo v lehotách stanovených § 17 ods. 1, resp. § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. To vedie ústavný súd opätovne k záveru o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti smerujúcej proti postupu ministerstva v napadnutom administratívnom konaní.

21. S ohľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd v súlade so svojou stabilnou rozhodovacou praxou ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

22. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že argumentácia spočívajúca v nesúhlase sťažovateľa v súvislosti s nemožnosťou sprístupnenia neprávoplatného rozhodnutia (bod 11 tohto uznesenia) primárne nesmeruje k porušeniu označených práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Totožnú argumentáciu sťažovateľ navyše uplatnil v kasačnej sťažnosti, ktorou sa bude zaoberať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, preto ani nebola predmetom ústavnoprávneho prieskumu.

23. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu